

Nr 25.

Av fru Nordgren om viss ändring av bestämmelserna angående adoptivbarn i folkbokföringsförordningen m.m.

Under senare år ha allt flera familjer, såväl barnlösa sådana som familjer med egna barn, varit benägna att taga adoptivbarn, en utveckling, som måste betecknas såsom glädjande, då härigenom en del barn, särskilt utomäktenskapliga sådana, beretts ett hem och kärleksfull vård samt en med barn i äktenskap likaberättigad ställning i fråga om arvsrätt. Att samhället också ansett en sådan utveckling önskvärd och gagnelig, framgår bl. a. därav, att vid 1914 års riksdag vissa ändringar vidtogos i adoptionslagen för att utvidga möjligheterna till adoption.

De människor, som taga adoptivbarn, äro i regel mycket barnkära; i annat fall skulle de icke påtaga sig kostnader och ansvar för andras barn. De omfatta därför dessa barn med en ömhet och föräldrakärlek lika stor som de barn åtnjuta vilka växa upp hos sina naturliga föräldrar. På grund härav uppstår också för adoptivföräldrarna ett brännande problem, nämligen det att delge barnet rätta förhållandet mellan dem. Ofta — för att inte säga i regel — ha de mycket svårt att göra detta. Av rädsla för barnens reagens skjuter man upp saken gång på gång, och den förblir utsagd. Så växer barnet upp, och tiden kommer för dess konfirmation eller dess utträde i livet. Även om det då blivit underrättat om adoptivskapet, blir det ändock ofta ett hårt slag för ett sådant barn att ordet "adoption" skall stå antecknat på dess prästbetyg och kanske längre fram även på andra offentliga handlingar som beröra dem. Bör inte samhället vara behjälpligt att undanröja ifrågavarande problem för adoptivbarn och adoptivföräldrar? Detta torde kunna ske på så sätt att anteckningar om barnets rätta föräldrar och adoptivskap — i likhet med vad nu är fallet — införas och kvarstå i kyrkböckerna, men icke införas i prästbetyg eller å folkbokföringskortet och inte heller i andra offentliga handlingar, såsom exempelvis vid arvs-skifte efter avlidna föräldrar och adoptivföräldrar.

Ehuru måhända icke lika befogat som det på sin tid var att få beteckningen "oäkta" borttagen ur prästbetyg och allmänna handlingar, är det dock av stor betydelse, både för adoptivbarn och adoptivföräldrar, att en ändring i här berörda avseende kommer till stånd snarast möjligt.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om erforderliga åtgärder i syfte att anteckning om

att vederbörande är adoptivbarn endast skall göras i kyrkoböckerna och icke i prästbetyg, å folkbokföringskort eller å annan offentlig handling.

Stockholm den 13 januari 1947.

Olivia Nordgren.